NÄR ELDEN SPRAKAR PÅ HÄRDEN.

Af H—Dur.

En skara unga flickor i femton-sexton-årsåldern kommo med skidorna öfver axeln vandrande upp mot stugorna på Skansen, därifrån ljusskenet inbjudande smög ut från de små fönsterglugarna.

Bland de unga gick Gertrud Vik, liten och smidig,så att man nästan kunde taga henne för en af sextonåringarne, fastän hon var öfver trettio och besatt en fordrande lärarinnetjänst i samskolan där de unga flickorna utbildades till nyttiga samhällsmedlemmar.

Fröken Vik var flickornas favorit, hvarför visste de egentligen ej själfva, men alla sågo i bildlik mening upp till henne, fastän många af de långa sjundeklassisterna fingo sänka blicken ganska djupt då de talade med henne. Nog var fröken Vik oftast munter och glad, men inte var det därför hon vann deras bevågenhet, ty det kunde ibland hända, att hon var tyst och fåordig, och att hennes blick under ett samtal frånvarande tog sina egna vägar samt att hon nära nog glömde bort sitt sällskap, och det var kanske just då hon allra mest beundrades.

— Fröken Vik är så klar och beştämd, det ordet gick alltid om henne bland eleverna, och så visste fröken Vik så mycket, man kunde få förklaring på nära nog allting, men när det någon gång hände, att hon ej var hemma i ett spörsmål, sade hon ärligt ifrån: — Det där har jag inte reda på.

Flickorna hade hunnit till så pass högt utvecklingsstadium,att de funno detta stiligt. Så var fröken Vik road af sport och stod gärna, i synnerhet då det var fråga om skidåkning, till deras disposition, och det var äfven något, som satte henne högt i elevernas ögon.

I dag hade hon sin "dystra dag", som flickorna sade. Hon stötte skidstafven den hvassa piken i skarsnön, så att det lätta frosttäcket splittrades och knastrade, under det hon tankfullt såg ut öfver de hvita vidderna och alldeles försjönk inom sig själf. Flickorna tisslade och tasslade, de voro muntra och upplifvade af den svindlande farten i backarna. Gertrud Vik ställde skidorna mot en af stugornas gafvelväggar och gick in. Flickorna följde hennes exempel. Flera af de långa fingo buga djupt i den låga dörren. Därinne sprakade elden muntert på härden, spelmännen gnedo på fiolerna lustiga gamla låtar och värmde fötterna vid eldstaden, stjärngossarna kommo med sin julbock och sin stjärna, sjöngo långa visor om "Bethlehemsstjärnan" och "Barnet i krubban", tiggde slantar och önskade "god jul". Åhörarna sutto bänkade rundt kring väggarna och njöto af den gammaldags julfriden.

Gertrud Vik med sina flickor tog plats i den bortersta vrån, som ännu var ledig. Gammalstämningen fick makt öfver dem alla, de sutto stilla och logo vid hemliga drömmar och rörde fötterna i takt efter fiolen.

Småningom blef det tomt i stugan, stjärngossarna hade dragit ut på nya ströftåg, man hörde deras sång på afstånd, de besökande gingo omkring och besiktigade gamla tenn- och lerkärl, väfnader och underligt formade julkusar, sen lämnade också de stugan och begåfvo sig af till något nytt.

Flickorna började blifva oroliga och nöjeslystna, stämningen höll dem inte längre fångna.

De funderade på om man skulle taga sig något varmt på Höganloft. Det var en ljus idé, man måste delgifva fröken Vik förslaget. Men fröken Vik föredrog att sitta kvar i den gamla stugan, tills de kommo tillbaka. De skulle inte taga hänsyn till henne, de kände ju henne och visste, att hon menade, hvad hon sade.

Så troppade de i väg skämtande och yra, det var ändå något visst i att kunna säga just hvad man tänkte och tyckte utan något band. Detta sade man ej hvarann, men hvar och en kände det innerst som en lättnad.

Gertrud Vik satt och delade upp sitt lif i olika skeden, hon jämförde drömmande skillnaden mellan förr och nu.

Förr — det som låg bakom — till det hörde barndomshemmet med kärleksfulla händer, som helade och rättade allt, som ej var som det skulle vara; sedan hennes ungdom med ett luftslott uppbyggdt på en skimrande illusion. Illusionen hade förbytts i hård verklighet, luftslottet fallit i spillror, och hon hade tyckt, att den händelsen tagit hela hennes ungdom och grusat alla förhoppningar om lyckan. Hon måste fly och arbeta för att glömma. I barndomshemmet kunde hon ej mera finna ro, bort måste hon för att kunna lefva och verka. Hon hade drifvit sin vilja igenom trots motstånd och svårigheter, hon hade arbetat med energi och kraft, till dess hon nått den ställning, hon nu innehade. Hon hade delvis lyckats glömma, "delvis", sade hon sig med självförebråelse, ty nu, då hon vunnit det mål hon sträfvat för, hände det ofta, att hennes tankar grumlades af dunkla hågkomster och drömmar. På framtiden tordes hon ej tänka, det var så svårt att blifva stadig i tanken att alltid lefva bland främlingar, föra dessa unga fram till det fastslagna kunskapsmåttet och så börja om och om på nytt, hela lifvet i en kretsgång. Hon hade visst ej fått gåfvan att gifva sig själf i arbetet.

Spelmännen hade tågat af. Blott en gammal gråhårsman satt kvar vid härden, stödde fiolen mot knän och strök stråken mot insidan af sämskinnsvecken.

Borta i hörnet, dold i mörkret, syntes konturen af en mansgestalt, då det flammade till i bränderna. Han satt framåtlutad med hufvudet i handen, ställningen tydde på djupa funderingar. Den gamle spelmannen steg upp, snöt sig ljudligt, kastade ett par vedknaggar på elden och gick.

Gertrud Vik satt kvar i sin vrå, men mannen borta från mörkret kom fram till härden. Det var en liten lutande man med stort hufvud och intelligenta drag, denne, som med små hastiga, nervösa steg skred öfver golfvet. Han stod en stund och funderade, sträckte händerna skiftesvis mot elden, som för att värma dem, och höll ögonen (eftertänksamt) begrundande slutna. Så började han tala, kort med kraftig, klar stämma.— Jag vet, att Ni sitter och grubblar öfver flydda tider, fröken Vik.

Gertrud Vik for förskräckt upp. Det var ju doktor Hall, hennes kollega, den stränge, lärde doktor Hall, som talade till henne. Hon hade varit så försjunken i sina egna tankar, att hon ej lagt märke till honom.

— Grubblar, eftersade han lakonisk utan att veta hvad det egentligen var frågan om.

— Ja, ja, sitt stilla och motsäg mig icke. Jag känner det där uttrycket i människornas ansikten, och jag har iakttagit er vid eldskenet i afton. Ni grubblar öfver flydda tider — men det är lönlös möda, spilld tid.

Det var något i hans säkra tonfall, som gjorde, att hon ej kunde tillbakahålla tårarna, kanske kom det af stämningen nyss och så detta bryska omslag samt skamkänslan öfver att hafva röjt sig.

Doktor Hall studsade och blef stående rådvill.

— Kära barn, sade han därpå, — kära barn, jag har skrämt Er, han tog hennes händer i sina och såg henne trovärdigt in i ögonen med den stora forskande blicken. Vet ni, min mor sade alltid, att jag var en gammal tvärvigg, det hade hon sagt så länge jag kunde minnas tillbaka. Nåja, det kan väl vara, att jag alltid varit en tvärvigg, men gammal har jag väl ändå inte alltid varit.

Gertrud Vik hade öfvervunnit sin svaghet, hon var åter sig själf och bad honom om ursäkt för sitt dumma beteende.

— Så, så, sade han tafatt, ingenting att ursäkta, det var ju jag — —, men sätt Er här vid elden,så ska vi inte tala om flydda tider mera. Kanske ni i stället har lust att höra litet om min mor. Det var en treflig gumma, hans ansikte fick ett drag af blandad kärlek och humor.

Han började tala om sitt hem, den lilla dalastugan vid skogsbrynet med den dånande forsen vid foten, forsen, som drifvit det lilla sågverk, hans far en gång ägt.

— Det var glada tider, då forsen sjöng för oss, men far dog, och sågen gick i andra händer. Mor behöll stugan, men jag skulle ha uppfostran, och det var knappt för oss många gånger, må fröken tro. Men ni skall också veta, att mor och jag hållit ihop, och det lättar bördan att vara två om at bära den.

Hans röst hade blifvit varm, och låg, hans bleka ansikte lyste af en eld, som kom inifrån. Han fortsatte att tala om mor i dalastugan, om ferien, då de båda arbetade i täppan tillsamman; om de härliga skogspromenaderna, — ty mor kunde gå som en ung flicka, och hon kunde tala allvar som en präst — om de långa vinterkvällarna vid härden.

— Man satt därhemma i stugan alldeles som här och lysnade till det hemtrefliga knastrandet i vedkubbarna, och såg, hur det bildades underliga figurer i glöden. Och så man drömde om den vida världen! Mor och jag hade stora drömmar. Det är alltid så med dem, som äro små och oansenliga här på jorden, tillade han tankfullt, de måste ha något att lefva på.

Skratt och prat hördes utanför stugan: flickorna stormade in.

— Å, fröken Vik, förlåt oss, att vi dröjt så länge, men det var så muntert däruppe, — julgranar och Lucia, — å fröken skulle bara varit med....

Den frispråkiga rycktes i kjolen.

— Såg hon då ej hvem det var, som satt där vid sidan af fröken?

Nu först blef hon varse doktor Hall, tystnade förlägen och neg.

Man rustade sig till uppbrott, samlade skidorna vid gafveln och begaf sig i väg.

Det hade blifvit sent, men den hvita snön och månen, som redan var uppe, gjorde kvällen ljus.

Flickorna gingo före i en lång rad med skidorna öfver axlarna. En af dem hade artigt erbjudit sig att taga frökens, hon gick i midten och balanserade litet flickaktigt tillgjordt med ett par öfver hvar aexl. De småpratade och sjöngo gnolande en och annan visstump från ringlekarne på julkalasen.

Gertrud Vik och doktor Hall kommo tysta efter. De njöto af det lysande panorama, som utbredde sig för dem. De tusentals lyktsken, som återspeglades i vattnet, det hvita, glittrande snötäcket öfver tak och gator, månen som stod kall och stor på den frostklara vinterhimmeln, de otaliga tindrande stjärnorna, allt gaf en känsla af andaktsfull stillhet midt i det bullrande storstadslifvet.

Först då de slagit in på gatan till Gertrud Viks bostad, tog doktor Hall upp det afbrutna samtalet.

— Mor gick bort i våras, sade han, och det låg en stark betvingelse i rösten för att få den att behålla sin manlighet. Sen dess har jag intet annat hem än stugorna däruppe på Skansen. Jag kunde inte behålla stugan därhemma utan mor, det var mig alldeles omöjligt, men jag kan gå dit upp, han pekade upp mot höjderna, och drömma om stugan i skogen och då talar jag numera alltid allvar med mor. När glöden ligger och glimmar, då är hon mig så nära. Detta är första julen— — det stockade sig i halsen, han hostade generat. — —

— Det är också första julen jag är ensam, anförtrodde Gertrud Vik med smärtsamt sammandragna ögonbryn.

— Ert barndomshem är upplöst, undrade han.

— Nej.

Han såg hastigt upp på henne.

— De flydda tiderna, sade han förstående.

De voro framme vid porten, flickorna bildade ring och togo godnatt. De hade haft en härlig dag. Fröken måste bli med på en åkning en af de första dagarna, innan skaren gick bort. De lofvade titta upp och höra efter, när det blef lämpligt. Doktor Hall tog hennes hand.

— Nästa gång äro vi inte rädda för de flydda tiderna? sade han halft frågande, halft säker på sin sak.

— Nej, sade hon allvarsamt, nästa gång ska vi just tala om dem.

— — — —

Då Gertrud Viks förlofning med doktor Hall på våren gick som en löpeld genom skolan skakade gammal och ung betänksamt på hufvudet och menade, att det aldrig gick rätt väl med det partiet. Visst var han en präktig karl, det hade man ju garanti för, men nog tyckte man, att hon borde haft större pretentioner. Han var ju ändå en förläst bokmal. Men Gertrud Vik lät dem tycka och mena och prata bäst de ville, hon gick lycklig och nöjd vid sin till det yttre oansenliga fästmans sida och tänkte, att de, som lade hufvuden samman och fällde domen öfver hennes öde, de hade aldrig sett honom vid skenet från elden, som sprakade på härden.

Förkylning botad på en dag.
Tag LAXATIVE BROMO Quinine Tablets. Apotekare återlämna pengarne, om det icke botar. E. W. GROVE'S namnteckning är på hvarje ask. 25c.

MEKKA.

I tidningarna har i dessa dagar talats om pilgrimsfärderna hit af tvänne orsaker. Den ena är järnvägsbygget dit, hvilket företer den ovanligheten, att det utföres af militär. Pilgrimer i massa deltaga däri.

Den andra orsaken är mindre ovanlig och hör nästan ihop med dessa pilgrimsfärder: koleran härjar i Mekka — våra läsare skola snart få höra hvarför.

Muhamedanernas religion kallas islam, hvilket betyder fullständig undergifvenhet för Gud. Den nedskrefs af Muhammed i koran, som betyder läsning, och det heter, att urtexen därtill fins i himlen. Koran är islams heliga bok, dess bibel och tillika dess lagbok, som ordnar statsstyrelse, rättsväsen, hälsovård o. s .v. Föreningen mellan stat och kyrka är där den tänkbarast möjligt intima.

Det mesta af koranen är hämtat från judarnas religiösa föreställningar; något äfven från kristendomen. Islam förklaras vara kristendomens fullständigande och Muhammed Hugsvalaren, förutsagd af Kristus.

Islam vet endast af en Gud, Allah, som under sex särskilda utvecklingsskeden uppenbarat sig i världen, representerad af Adam, Noak, Abraham, Moses, Jesus och Muhammed, hvaraf den sistnämnde är den största.

Det mest karaktäristiska för islam är att människans öde tros förutbestämt. F. ö. är den stränge, lär ett förskräckligt materielt helvete och ett paradis med sinliga fröjder. Man måste till fattiga bortge minst tiondedelen af sina inkomster. Lotterispel och procenteri förbjudas. Privatäganderätt till jord existerar icke. All jord är statens (Allahs). Förtärandet af spirituösa drycker och fläsk förbjudes. Fasta är påbjuden. En man får ha 4 rättmätiga hustrur, men skilsmässa går lätt för sig. Man upptages i den muhamedanska församlingen genom omskärelsen.

Till den praktiska utöfningen af islam hör att åtminstone en gång vallfärda till Mekka. En sådan pilgrim bär en grön turban af särskilt tyg, och antar titeln El Haj (pilgrimen), som hafva ett särskilt anseende.

Man kan förstå omfattningen af dessa pilgrimsfärder, då det erinras, att islam hyllas af sjundedelen af människosläktet. Anhängarne beräknas till 218 mill., hvaraf 7 mill. i Europa, 121 i Asien och resten i Afrika.

Den uppstod under kristendomens förfall, då denna var splittrad i en mängd sekter, som hätskt bekämpade och bekrigade hvarandra, ofta för de ömkligaste teologiska spetsfundigheter och bagateller.

Islam har emellertid också sina sekter och sina fritänkare.

Mekka ligger i västra Arabien, 100 km. från Röde hafvets kust i en dal mellan nakna bärg. Särskildt under april—juni är den öfverfyld af pilgrimer, och som där råder brist på dricksvatten och orenligheten är stor utbryta lätt epidemier.

I Mekka är Muhammed född. Men det är ej stadens största märkvärdighet. Denna utgöres af den stora moskén (Guds hus, den heliga moskén), ett slags af pelare omgifven stor gård, i hvars midt befinner sig en svartklädd byggnad af kubisk form, Kaba, arabernas urgamla nationalhelgedom, som förklaras ursprungligen vara uppförd af Abraham. Den utgör för muhamedanerna jordens medelpunkt, och mot denna vända sig muhamedanerna i hela världen, då de förrätta sina böner. Inom Kaba befinner sig en i silfver infattad svart sten, som alla pilgrimer kyssa, emedan det tros skola skänka all möjlig lycka.

På moskéens gård fins brunnen Zemzen med kristallklart vatten. Det hetes, att Hagar drack ur denna, då hon höll på att dö af törst i öknen.

I Mekka utpekas Hagars och Ismaels graf.

I Mekka får intet lif tagas, utom vid bairamfesten, då hvarje husfader slaktar ett får till minne af Abrahams offer.

Väl värdt att känna till.

Hvarje man och kvinna bord känna till Paxtine Toilet Antiseptic.

Det gör tänderna hvita, förstö mikrober, som fäster sig i all ihåligheter och fördjupningar ocl motarbetar "maskstungna" tän der.

Paxtine borttager hvarje dåli smak, gifver en välluktande ande dräkt och håller mun och svalj i bästa ordning.

Detta, emedan Paxtine är der mest förträffliga sammansättning efter recept af en berömd Bostor läkare, som i åratal har använd det i sin privata praktik till at bota äfven det mest hårdnackad inflammerade och katarriska till stånd i slemhinnor på kroppen yta, och brukas nu öfver allt a läkare, dentister och sjukskötar skor som ett särskildt renande ocl läkande antiseptic. Hvarje kvin na borde bruka Paxtine till si toilett.

Det finnes ändå kvinnor, sor säga, att äfven om Paxtine kosta de tio dollars asken, så ville d icke vara det förutan. Har n själf försökt det? 50c i apoteken Skrif efter profpcket till *The R Paxton Co., Boston, Mass.*

Nyt fra Danmark.

Danmarks Andelsmejerier. Der er nu 1,130 Andelsmejerier med 160,000 Andelshavere, som aarlig leverer henimod 5,000 Millioner Pund Mælk.

Massesyge. Ikke mindre end 248 kjøbenhavnske Sporvognsfunktionærer er sygemeldte i disse Dage. Paa flere Linier har Selskabet af den Grund maattet indskrænke Antallet af Bivogne. Ogsaa i Politietaten er det galt, idet henved 200 Betjente er syge.

Prisopgave. En fynsk Landmand, som ikke ønsker sig navngivet, har tilstillet Redaktionen af „Dansk Landbrug" 500 Kr. med Anmodning om at anvende Beløbet som Præmier for en Prisopgave, i hvilken alle unge Landmænd kan deltage. Redaktionen har givet Opgaven til Titel: „Hvordan jeg vil anlægge min Bedrift", og har formaaet d'Herr. Lemming, Skousboegaard, Forp. Willumsen, Anhøj, og Grdr. P. Svendsen, Egebjerg, til at fungere som Dommere.

Et ærefuldt Hverv. En dansk Mand, F. N. Dresing, Chef Superintendent ved den kejserlige finesiske Telegrafadministration, skal sammen med en højtstaaende finesisk Mand repræsentere Kina paa en international Telegraffkonference i Lissabon i næste Maaned. Den finesiske Telegraf er under absolut finesisk Kontrol, men med danske Ingeniører og Raadgivere, og fra en ringe Begyndelse er det finesiske Telegrafnet nu naaet op til c. 60,000 Kilometer Linier. Inden Konferencen aflægger Dresing et kort Besøg i Danmark hos sin 84 Aar gamle Moder.

Fritt till lidande kvinnor.

Till alla kvinnor, som besväras af underlifslidande, sänder jag medicin fritt för 10-dagars behandling af en *enkel huskur* som kan genomgås utan sällande af läkare. Medicinen är billig och tillförlitlig för alla olika slag af lifmoderslidande. Den har botat mig. Svara på svenska. Mrs. M. W. Prutter, Dept. 99 Detroit, Mich.

Ett försök vill öfvertyga dig om att

Sloan's Liniment

lindrar ömhet och styfhet fortare och lättare än någon annan preparation som säljes för detta ändamål.

Det går in ända till benet, sätter fart i blodet, bortdrifver trötthet och ger styrka och spänstighet till musklerna.

Tusenden använda Sloan's Liniment för rheumatism, neuralgia, tandvärk, försträckningar, sammandragna muskler, styfva leder, sår, blåmärken, brännsår, kramp eller kolik och insektstyng.

Pris 25, 50c & $1.00.
Dr. Earl S. Sloan, Boston, Mass. U.S.A.

Nya Importerade Böcker.

Vida världen. Resor och äfventyr i främmande land. Första serien. 446 illustrationer. 480 dubbelspaltiga sidor. Inb. i elegant klotband $1.40
Vida världen. Andra serien. 571 dubbelspaltiga sidor. Öfver 600 illustrationer. Eleg. klotb. . 1.50
Napoleon Bonaparte. Af William M. Sloane. En populär historisk framställning. Öfversättning af O. H. Dumrath. Med talrika illustrationer efter de förnämsta original. 608 sidor. 1904. Inb. i särdeles elegant och smakfullt halffranskt band $1.75
Wilhelm II i privatlifvet. Ur Berlincr-hofvets hemliga historia efter hofdamen hos kejsarinnan-drottningen, Grefvinnan Eppinghovens papper och dagboksanteckningar från 1888—1898. Utgifven af Henry W. Fischer. 416 sidor. 1905. Inb. i halffranskt originalb. $1
Hennes hjärta Roman af Holger Rasmussen. 220 sid. . . . 45c
Ett helgon. Roman från det moderna Italien af Antonio Fogazzaro. Öfversättning från italienskan af Amalia Fahlstedt. 376 sid. 1907. . . . . 60c
Billionären. Äfventyrsromtan af Ambrose Pratt. 378 sid. . . 45c
Rodney Stone. Roman af A. Conan Doyle. 336 sidor. 1906 . . . . . .45c
Trogen in i döden. Berättelse från Karl den stores tid af Felix Dahn. 327 sid. 1904. . . . 45c
Indb i eleg. originalclotb. . 80c
En tripp till Amerika af Aug. Palm. 246 sid., rikt illustr. . 30c
Zanoni Roman af Edw. Lytton Bulwer. 500 sid. 1904 . . . . . 60c
Evangelium för barnen. Korta förklaringar öfver årets evangelietexter af Zacharias Topelius. Andra upplagan. 290 sid. 1899. Inb. i clotband. 60c
En ärelös riddare. Tidsbilder från Helsingborg i början af 1300-talet af Lodbrok. Med teckningar af D. Ljungdahl. 150 sidor. 1906 . . . . . .35c
Biblisk konkordans. Nya testamentet af F. Schulthess. 576 sidor. 1890. Inb. i smakfullt starkt clotband $1.20
Biblisk konkordans. Nya testamentet. **Förkortad uppl.** af F. Schulthess, utgifven af John Swartz. 268 sidor. 1900. Originalclotband 45c
Reseminnen från det Heliga Landet, Egypten och Turkiet af A. Nordlander. Med 23 planscher. 480 sidor. 1899. Inb. i eleg. original-clotb. . 70c
Bibliska berättelser för barn af en teolog. Med 53 illustrationer. 176 sidor 1889. Clotb. 50c
Invalidens minnen. Romantiska berättelser från trettio-åriga kriget af Wilhelm Granath. Ny, omarbetad praktupplaga. Med talrika illstrationer. 832 sidor. 1905 . . . . . .$1.40
Tordenskjolds spikklubba. En episod ur Göteborgs och dess omgifnings historia af Lodbrok. Med teckningar af D. Ljungdahl. 167 sid. 1905. 35c
Ryssen är öfver oss! En historisk berättelse om Norrköpings förstöring af ryssarna år 1710 af Lodbrok. Med teckningar af D. Ljungdahl. 157 sidor. 1905 . . . . . .35c
I granatelden vid Jalu. Skildringar och äfventyr från rysk-japanska kriget af A.O.Klausmann. Med 4 planscher. 147 sidor. 1904. Kartonerad. . . 50c
Bröderna Grimms Sagor, urval, illustrerade af Arthur Sjögren. Med 38 kolorerade illustrationer. 1905. Kartonerad. Kvartformat 70c
När krigsguden talar. Romantiserad skildring af vårt kommande krig af Iwan T. Aminoff (Radscha). Med talrika illustrationer. 582 sidor. 1904. Originalclotband $1.25
Psalmer och sånger, af Joh. Dillner. 185 sidor. 1894. Kartonerad 15c
Vid världens ända. Roman af Natalv von Eschstruth. 166 sidor. 1905 . . . . . .45c

Ofvanstående böcker sändas portofritt vid insändandet af beloppet till

C. Rasmussen Pub. Co., 720-722-724 So. 4th Street, **Minneapolis, Minn.**

Statsfinukomissær, fhv. Forpagter Friis i Lille Neitved fyldte forleden 70 Aar. Han var Stifter af den første Kvægavlsforening, der dannedes i Roholte Sogn paa Sjælland i 1884. Alene paa Sjælland findes der nu 273 saadanne Foreninger.

Studenterforeningen trænger til mere Husrum, og der er derfor Tale om enten at ombygge den gamle Bygning ved Holmens Kanal eller sælge den og bygge en ny. Der er begyndt Underhandlinger om at opføre en saadan Bygning paa Pladsen ved Nikolaj Taarn, hvor Slagterboderne hidtil har vanæret dette Distrikt.

Pengekrisens Eftervirkninger. Kursen paa en mindre Banks, „Kjøbenhavns Laanekasse"s Aktier er sunket saa stærkt, at et Run var at befrygte. De fem store Banker, som deltog i Garantien for Grundejerbanken og Detaljhandlerbanken har imidlertid d. 3. Marts meddelt, at de ogsaa garanterer for „Kjøbenhavns Laanekasse", der anses for fuldt solvent. Garantien gjælder for 2 Aar.

Bymissionær Wright er efter længere Tids Sygdom afgaaet ved Døden i en Alder af henved 60 Aar. Han var den første, som begyndte med Gaardmission i Hovedstaden, endog før Clausen. Han begyndte i 1880—81 og blev saa ansat ved „Kirkelig Forening for indre Mission 1882". Han vil mindes for sit stilfærdige Arbejde i Bymissionen og Søndagsskolens Tjeneste, samt for sin udprægede kristelige Personlighed.

Bekselmægler Th. Schiøler er død. 73 Aar gammel. I c. 50 Aar har han drevet sin ansete Forretning, der fortsættes af hans 2 Sønner.

Diamantbryllup. D. 14. Marts fejrede Veteran fra Treaarskrigen Iversen og Hustru af Overdraaby ved Frederikssund de Diamantbryllup. Begge Ægtefællerne er syge og sengeliggende.

Slagteridirektør Paulsen i Holbæk, under 16 Aars Ledelse Andelsslagteriet arbejdet op til et af Landets største har paa Grund af Skandalen med Syrefedtet, der blev solgt til Menneskeføde, set sig nødsaget til at tage sin Afsked. Han vil forlade Danmark og indtræde i et dansk-engelsk Flæskefirma i London.

Fashionabelt Bryllup i Kjøbenhavn. Den 7. Marts viedes i Frue Kirke i Kjøbenhavn Overretssagfører Knud Jarner til Frøken Karen Goos, Datter af den bekjendte Jurist og tidligere Kultusminister, Geheimeetatsraad Dr. jur. Goos, kongevalgt Landstingsmand. Brudgommen, der er i Begyndelsen af Trediverne, er, sin unge Alder til Trods, bekjendt som en af Kjøbenhavns dygtigste yngre Overretssagførere, der i sin Tid tog en udmærket juridisk Embedseksamen samt tillige har taget Universitetets Guldmedaille for en juridisk Afhandling; han er nu associeret med Højesteretssagfører Ulf Hansen. Ved Brylluppet saaes en større Kreds af det højere Bourgeoisie i Kjøbenhavn samt mange af Ministeriernes Embedsmænd. Middagen stod i Brudens Hjem, hvorefter det unge Par rejste paa Bryllupsrejse til Syd-Tyskland.